

25

interpres

Parmakkapı, İmam Sokak Ziya bey Han Kat 4
Tel : 44 72 34 Beyoğlu

No..... 3 Mayıs 1967.

Son Haberler (İstanbul)

Şehir operasında

La Traviata

Turhan OGUZBAŞ

Arkada bıraktığımız hafta içinde İstanbul Şehir Operası bir gala gecesi daha yapıyordu. Verdi'nin ünlü La Traviata operası oynanıyordu o gece. İğne atsanız yere düşmezdi. İstanbullu sanatseverler, salonun galerisine kadar tıklım tıklım doldurmuşlardı operayı.

Perde açıldığında, Demirhan Altuğ'un idaresindeki Şehir Orkestrası, Verdi'nin bu nefis eserine, gene onun yumuşak ve romantik üvertürüyle giriyordu. Şunu hemen ifade etmeliyiz ki, Orkestra Verdi'yi iyi anlamıştı. Ve bunun tabii neticesi olarak da çok güzel yorumladı. Demirhan Altuğ, bu konuda tek kelime ile başarılı idi.

Sahneye koyuculuğu, artık bir el yordamı haline getiren Aydın Gün, La Traviata'da sanatının gerçek pırıltılarını, gösterişten uzak, sade, bilinçli ve tekniğin enilerine adepte olmuş bir hava içinde gözlerimizin önüne koyuyordu. Bu konuda Aydın Gün'ün «acaba bir eksikliği var mı» diye izlediğimiz sahnelerinde, itiraf etmeliyiz ki, en küçük ve açık bir kapı bulamadık.

Eserde Violetta, SUNA KORAD'ın müstesna sesi ve sanat gücüyle yeniden yaşarcasına canlanmıştı. Suna Korad, bu oyunuyla, İstanbullulara «nev-i şahsına münhasır» sanatçı olmanın Suna Korad demek olduğunu bir kere daha isbat etti.

Alfredo rolünde EROL URAS, helecansız, rahat ve olması gereken bir oyun veriyordu. Erol Uras'ın güç-

Serdar Öztürk, S.Ahmet Yıldız, Suna Korad, Erol Uras ve Nubar Bayvert bir arada

lü bir sesi var. Nerede ve ne yapacağını çok iyi bilen bir sanatçı Erol Uras. Tekniğin çeşmesinden beslenmiş kaliteli bir sesi vardı. Sözü

kısa başarılıydı. Germont'ta Şeyit Ahmet Yıldız, oturmuş, yerini bulmuş ve bilinçli bir sanatçı olduğunu her haliyle isbat

ediyordu. Şeyit Ahmet, sesi ve tiyatro tarafıyla Opera adamı olmanın rahatlığı içindeydi.

(Devamı 7. sayfada)